04/03/2023

Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης: Ανάγκη σιγής!

/ Ενορίες

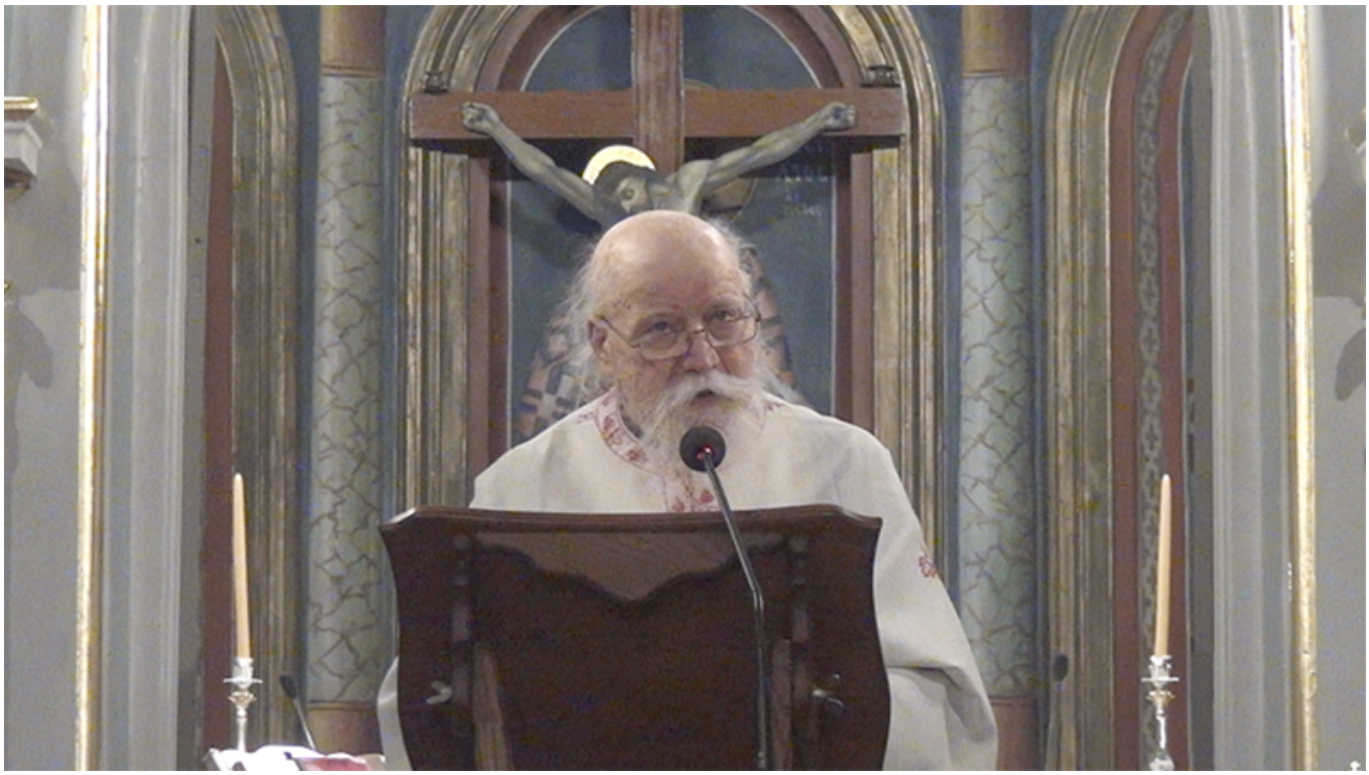

Την Παναγία παρακαλούν οι πιστοί να σπογγίσει το δάκρυ, να μαλάξει τον πόνο, να δώσει κουράγιο στις θλιμμένες ψυχές. Και η Παναγία μπορεί να τα κάνει αυτά, γιατί ανάμεσα στα «χαίρε» των Χαιρετισμών, υπάρχει και ένα που μιλάει για σιγή, όχι θρήνου, αλλά θαυμασμού.

Στην 2η Ακολουθία της Α΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον **Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς,** την Παρασκευή 3 Μαρτίου, ιερούργησε και μίλησε προς τους πιστούς, ο **Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης,** Ιεροκήρυκας της **Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας**.

- **του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «**ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2023**».

Υπάρχουν πράγματα που είναι ανείπωτα, παρατήρησε ο π. Δανιήλ, μιλώντας κατά

την διάρκεια της ακολουθίας. Πράγματα που δεν λέγονται και δεν υπάρχουν λόγια να τα περιγράψει κανείς. Με αφορμή μάλιστα το τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα, είπε χαρακτηριστικά:

«*Τι λόγια να πεις στην μητέρα και τον πατέρα, που τους φέρνουν το παλικάρι τους κομμάτια από το τραγικό ατύχημα; Είναι ανείπωτος ο πόνος. Κάποια στιγμή επικρατεί η σιγή του θρήνου. Ύστερα από τον εκκωφαντικό θόρυβο από την σύγκρουση των τρένων, επεκράτησε σιγή θανάτου παντού. Υπάρχουν μερικά πράγματα που δεν λέγονται, έχουν ανάγκη μυστικής σιγής*.»

Και η ομιλία του π. Δανιήλ, ήταν αφιερωμένη σε αυτήν την μυστική σιγή. Όπως τόνισε, την Παναγία παρακαλούν οι πιστοί να σπογγίσει το δάκρυ, να μαλάξει τον πόνο, να δώσει κουράγιο στις θλιμμένες ψυχές. Και η Παναγία μπορεί να τα κάνει αυτά, γιατί ανάμεσα στα «χαίρε» των Χαιρετισμών, υπάρχει και ένα που μιλάει για σιγή, όχι θρήνου, αλλά θαυμασμού: «*Χαίρε σιγής δεομένων πίστις*».

Αυτό που συνέβη στην Παναγία, δεν περιγράφεται, είναι το μυστήριο των μυστηρίων. Στην ύπαρξη Της βρήκε κατοικία ο σαρκωμένος Θεός. Γίνεται Μητέρα του Θεού, που πήρε δούλου μορφή. Το μυστήριο βιώνεται μόνο με την πίστη της σιγής.

«*Δεν μπορείς με λόγια να το καταλάβεις, με συζητήσεις να το ερμηνεύσεις, με κουβέντες να το ερευνήσεις. Πολύ περισσότερο, στο μυστήριο αυτό δεν χωρεί περιέργεια, δεν έχουμε σύγκρουση τραγωδίας, αλλά συνάντηση σωτηρίας.*

Σιγά η γλώσσα μπροστά στην ανεκλάλητη αγάπη του Θεού, σιγά και η λογική. Δεν το κουβεντιάζω με το μυαλό μου, το πως ο Θεός έγινε άνθρωπος, δεν μπορώ με την λογική μου να περιγράψω το υπέρλογο. Το δέχομαι με την πίστη, όπως δέχομαι τις ακτίνες του ήλιου, χωρίς να κουβεντιάζω μαζί τους, φτάνει που με χαϊδεύουν.»

Η σιγή είναι πηγή, συνέχισε ο π. Δανιήλ. Σιγά η Παρθένος και το μόνο που μπορεί να πει στον άγγελο είναι το «πως». Μα μόλις ο άγγελος το εξηγεί, σκύβει με ταπείνωση το κεφάλι και η σιγή γίνεται υποταγή. Η σιγή της πίστεως είναι η υποταγή της ταπεινώσεως.

Κάποτε, όπως τόνισε, σε έναν κόσμο που ο θόρυβος του μας τρελαίνει, είναι αναγκαία η σιγή της προσευχής. Οι άγιοι δεν κραυγάζουν, αλλά προσεύχονται μυστικά. Όμως η σιγή τους είναι η μεγαλύτερη δύναμη, σείουν τον ουρανό. Τις ώρες της προσευχητικής και εξομολογητικής σιγής, ακούγονται τα πιο πανηγυρικά τραγούδια στον ουρανό.

Υπάρχει και άλλη σιγή αγία, εκείνη του θαυμασμού. Έτσι στέκονται οι άνθρωποι

ακούγοντας την διδασκαλία του Χριστού και βλέποντας την αναμάρτητη ζωή και τα θαύματα Του. Με στόμα ανοικτό τον άκουγαν και ο θαυμασμός είναι η ωραιότερη γλώσσα.

Δεν υπάρχει όμως μόνο σιγή αγία, είπε ο π. Δανιήλ, αλλά και σιγή προδοσία. Όταν καλείται ο άνθρωπος να ομολογήσει την πίστη του στον Χριστό και κλείνει το στόμα του από δειλία, όταν ξέρει την αλήθεια και την κρύβει, όταν στέκει μουγγός την ώρα που βλασφημείται το όνομα του Χριστού και της Παναγίας, όταν η αδικία πληγώνει τον άλλον και δεν τον υπερασπίζει, τότε αυτή η σιγή του είναι προδοσία.

«*Η πίστη στο μυστήριο βιώνεται με σιγή, εξαπλώνεται όμως με λόγο. Ο Ακάθιστος Ύμνος χαιρετίζει την αγία σιγή που βιώνεται το μυστήριο της σαρκώσεως, αλλά εξυμνεί και το στόμα που διαλαλεί τα μεγαλεία του Θεού. Την δική μου πίστη την ζω με την σιγή, για να κάνω όμως την πίστη κτήμα και των άλλων, το στόμα μου το κάνω σάλπιγγα.*

Όταν με ταπείνωση ζούμε τη σιγή του μυστηρίου της σαρκώσεως, αλλά συγχρόνως με θάρρος διαλαλούμε την αλήθεια του Χριστού, τότε θα έλθει η υποχρεωτική στιγμή που το στόμα μας θα σιγήσει και θα ακούσουμε το στόμα του Χριστού να μας καλεί: «Έλα καλέ μου πιστέ δούλε, έλα στην παντοτινή χαρά της βασιλείας μου».»